

պահանջներն են, բացառութեամբ քանի մի արծաթեղէն անկաւարժեք անօթներ, կորուսան վերաբերում է հանգուցեալ Հայրապետի դամբան, անկար կերպաս, սառնի և բամբակի կտորեղէնաց, զանազան արծաթի կահուց, բաժակներ, ալիւնքներ, ընչաւորակներ, մատանիներ, բաժակալիւնքներ, մուշտակի եւր, Բահանա-յական կամ վարդապետական խաչեր, մասնաւորներ, և այլ եկեղեցական նուիրաց կորուստ բնական չը կայ, հակառակ լրագիրներին անտեղեկ հրատարակութեանը: Ձը կայ կորուստ և կաթողիկոսի պատանայան լիվերի ըստ որում ամեն երեւոյթական մասնակները համաձայն ցուցակագրուած և պահպանուած են վախճանայ Գէորգ չորրորդի լիվերի և գործոց մաս, Հասանական կարծեք անյայտացած է վեհափառ Հայրապետի կտակագիրն որոյ մասին բազմիցս ինքն Պ. բժշկին, իւր գիշանադրին և այլոց ակնարկած է, իսկ վերջին ժամանակ ստացած էր գահաձաւարինց Գեորգիանէս կաթողիկոսի հրիտապետ վախճանային, որպէս սի հանգամանքները գուցայեղ են տալիս կտակագրի գործընթացը:

Որպէս զի հետագայ և մերձեւոր ազգայինք լրագրական անհիմն կամ նպատակաւոր հրատարակութիւններէն չը պիտի փախուին, հարկ համարուեցաւ առ ժամանակ վերաբերող յայտնութիւնը ծանուցանել Սերապիս Սիւնդի կողմանէ: Կապալարուած նոր լոյս տեսած իրողութեանց համար ընկեր-ցողը անտեղեկակ էլի մնայ:

(Արեւոտ)

ԷԶՄԻԱՅԵՆԻ ՃԵՄԱՐԱՆԸ

Մշակ յունիս 11ի թուոյն մէջ հրատարակուած է Էմիմանի ձեմարանի տեսուչ Գեորգ Սարգիս եպիսկոպոսի հետեւեալ պատշտական գրութիւնն իրը հերքուած ձեմարանի գործոց վերաբերմամբ եղած սխալ հրատարակութեանց:

Վերջին օրերս ազգային լրագիրները շատ յաճախ զանազան լուրեր են հարդարում ընթերցող Հասարակութեանը Մայր Աթոռի ձեմարանի վերաբերմամբ: Տարբաբոլորաբար այդ լուրերը մի քանիք բողոքովն սխալ են և խեղճութիւնով, ուստի և պարզեք եմ համարում հերքել դրանցից գլխաւորապէս եւ զգուշացնել բարեմիտ հայ Հասարակութեանը պղտոր աղբիւրներից բղխած այդ զրոյցներէն:

Մասնից մի քանի ամիս առաջ ձեմարանի արեւելած վիճակն անյայտ չը մնայ հայ Հասարակութեանց, թէ եւ այդ մասին գրելով ոչինչ չգրից լրագիրներում: Այդ խառն միջոցին, երբ մի կողմից աշակերտներն ու բողոք լսաւրաններն ուսանողները բողոքում էին նախկին տեսուչի իր համախոհներով պահանջում էր անպայման վերադի-նեմարանից — առջ Կաթողիկոսը բողոքները, նորին վեհափառութիւն հանգուցեալ կաթողիկոսը, խաղաղութիւնը վերականգնեցնելու նպատակով, բարեհաճեց ինձ նախաժողով ան-նել ժամանակագրութեւն և բնասար հրամանով ազդեցալ ձեմարանի ղեկը:

Ինչ անձնակալագէտս ինձ բնաւ հաճելի չէր միջամտել աղբիւրի մի աղբիւրը դարձնել, սակայն, մտածելով, որ Ա. այդ խաղաղութիւնների պատարանանաւորութիւնն երբեք չէ կա-րող ինձ վրա ծանրանալ, իբրեւ հետու-կանցած մարդու վրա, այլ ամբողջ-վին ընկնում է ձեմարանի նախկին վարչականական վրա, և Ք. անհաւանի վրէժն անհաւանեղ գտնվել վեհափա-ռի բացարձակ հրամանին—ուստի եւ յանձն տալու:

Որպէս իսկ յայտնի պէտք է լինի հայ Հասարակութեանը, որ ոչ մի հնար չըկաւ հաղորդել վրդոված աշակերտ-ներին և ուսանողներին նախկին տե-սուչ բարեշնորհ Նահապետ արքայալի հետ: ուստի եւ որոշուեց ըստ յատուկ հրամանի վեհափառ Հայրապետի աշ-օրինական վկայագիրը այն բոլոր առա-նորդներին, որոնք այլ եւս չեն ցանկա-նում մնալ ձեմարանում և միւս կող-մից իւրաքան հետագանի Նահապետ ար-քայլին ձեմարանի տեսչութիւնից: Ահա այս ժամանակն էր, որ վեհափառ Աթոռից ըստ բարեհաճեց առանձին կոնդուկով, ընդ համարաւ 75, նշանա-կել ինձ ոչ թէ ժամանակագր, այլ լի-ազօր տեսուչ և կառավարող, պատ-ուիրելով միանգամայն առաջնորդվել ըստ ամենայնի 1896 թվին հասցեագր-ված հրամաններով, և այնչէս հետեւ Նահա-պետ արքայալին ճանչել իբրեւ լոկ ուսու-ցիչ մի քանի դասերի: Այս էլ տեղորդ-չեմ ձեմարանում տեսչելով, որ բարե-շնորհ Նահապետ արքայալին իսկոյն եւ-թիւ ձեմարանից իսպառ հեռացնելուն արդեւիք էր լինում մի քրահաւ հա-ղապետ, որով ինչպիսի արգելա-ված էր ձեմարանի կամ լաւ եւս ա-տել, տեսչական ուսուցիչ հետ, և ի-րեւորապէս, տեսչութիւնից արձակելուց յետոյ էլ նա մինչեւ այսօր ամբողջ-ութեամբ ստանում է իր տեսչական ռոնդիւր:

Այս կէտից պարզ երեւում է, որ այդ եւս, Սարգիս եպիսկոպոս, չեմ

աղօթից տունը կամ հոգեւոր ճեմա-րանը հեռադաս չեւոր, ինչպէս թոյլ է տուել իրան գրել մի հայ թերթ, սխալվելով անուշադ օր թէ իրողու-թեան, այլ հասցէի մէջ:

ձեմարանի արձակուած ուսուցիչ-ներին տեղը մենք հրաւիրում ենք նո-րերը, այդ մասին տպւած է արդէ-կատշտական յայտարարութիւն Առ-դար ամսագրում: Բայց մենք չբաւա-րանանալով այդ յայտարարութեամբ, դիմել ենք մեր և ծանօթ ու բարեկամ մարդկանց, որոնք ուսումնասիրական գործերում մեզինք շատ են հասկա-նում, խորհուրդ հարցնելու, առանց ուշք դարձնելու թէ այդ մարդիկ զա-նազան կուսակցութիւնների են պատ-կանում, սակայն համոզուած լինելով նրանց անուշութեան վրա, որ խոր-հուրդ տալիս չեն առաջնորդվի նեղ կուսակցական հոգով: Միթէ մենք կամ յանցանք է խնայել բարեկամնե-րից խորհուրդը հարցնելու: Բայց բանից-դուրս է դալիս, որ նախկին են նը-րանք, որոնցից խորհուրդ չենք հար-ցրելու:

Ինչ վերաբերում է այն բանին, իբրեւ թէ մենք իբրեւ տեսուչ ձեմա-րանի գործում ենք հակառակ հան-դուցեալ Հայրապետի կարգադրու-թիւնների, այդ—թող ներքի միջ ա-սել բուն խաղաղ—ուղղակի զրպարու-թիւն է: Մենք մեր ամբողջ կենսութե-ւում հանդուցեալ Հայրապետի մօտ ան-ձինքներից մեկը և մերձաւորը լինելու պատիւն ենք վայելած և կարծում ենք թէ հանդուցեալի մտադրութիւն-ներն ու ապագայում անխիթներն ան-համեմատ աւելի մեզ են յայտնի ե-ղել, քան որ եւ թերթի խմբարկի կամ լրագրողը, որ իր ծածուկ հա-լիւնները կարող է ունենալ եւ կամ գործիք դառնալ այս կամ այն կու-սակցութեան ձեռքում: Իսկ մեր հա-մոզմունք՝ ձեմարանն ամեն կուսակցու-թիւններից պէտք է բարձր կանչուած լինի, և այդ բանին հասնելու համար, մենք չենք խնայելու ոչ մի ջանք եւ աշխատանք:

Հանգուցեալ Հայրապետը, ինչպէս նաեւ Էմիմանի ամբողջ միաբանական տեսող վերջ ի վերջոյ եկել էին այն անդրդվելի համոզմանը, որ բաւ է այլ եւս ամբողջ մի հաստատութիւն գոհել այս կամ այն աննշան և ապացուցեալ անընդունակ անձնաւորութեան նեղ ետակակ շահերին:

Վերջնականով մեր այս իրաւորը, խնդրում ենք բոլոր հայ թերթերին նախապէս զոռուցութեամբ ճշդել իրանց հաղորդված լուրերը ձեմարանի վերա-բերութեամբ, իսկ գիտութեամբ խե-ղճութեամբ լուրերի համար յայտնու-թիւն է իրողութիւն, որ այսուհետեւ այդպիսի հրատարակութիւնները կեն-տակրկին խիտ օրինական պատաս-խանատուութեան: Բոլոր այն թերթե-րի վրա, որոնք լուր են տպել կամ տպուել են ձեմարանի վերաբերու-թեամբ, բարոյական պարտ են դնում արտատպել մեր այս գրութիւնն ամ-բողջութեամբ:

Էմիմանի հոգեւոր ձեմարանի տե-սուչ և կառավարիչ:

ՍԱՐԳԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
Էմիմանի, 5 յունիսի:

ԿԱՆՆԱՅԷՍ ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ

Օգոստոս ամսոյ առաջին կիրակին էր: մի քանի բարեկամաց ընկերակցութեամբ գողեցիք օրէն օգոստ քաղով ուղևորվ գլխի մէջէն քաղեցնք պտոյտ մը ընկու: Արան այն գողեցիկ օրերէն էր յորդ Գա-րդարեան չվարանի մի քանի կէտը ժամեր անցնելով ծովուն վրայ կամ ծովե-լից քաղով: Բազմաթիւ նաւերի՝ երկ-սեւ բացմութեամբ բեռնաւորակ, Գաւ-ճիկի ծովախորշէն կ'անցնէին ճեղքելով փոքրուս կոհակներու շարքը: ամէն կող-մէ քրքրէին, ամէն կողմէ ծայրին նա-ւակներու մէջ ցայտելով՝ օդին մէջ կը ցնդէին: մին կը նուազէր, ուրիշ մը կեր-գէր և սոցա հետ կը ներգաշակուէին երկթի մայրիկներու ճողիւններ: Եւ ծո-վի, կարծես այնչափ ծանրութիւնը եւ-կընէր՝ կուզէր կլլել սոյն շարժուն ոգի-ներն:

Կենտրոն ձեռով զուգաթիւ սպիտակ նա-ւակ մը ամենուն ուշադրութիւնն կը դարձնէ: Երկու երիտասարդ նաստի-կերն որոնց ձեռակն շապիկն նոյն ու-սեցեացած էր՝ անդիլացի նաստիկացի եր-ման մարմնամարզական ձեւերով նաւակ-կը օսնցնէին շրին վրայէն որպէս մի սօ սողուն՝ որ բլրէն ի վար կը սողայ:

Չարհասա այր մը և գեղազմ հա-մակարկից կին մը որոց գէտ կը նշարուէր ինն տարեկան խաղաղագիւ մանուկ մը—աւաակներ—, որու շաղկապի խաղերը ուղղելով կը ծիծաղէին, ստոյն հետ կար նաեւ սպասուհի մը որուն ղէկավարի պատան յանձնած էին:

—Ի՞նչ սիրուն նաւակ, այն ինչ ճոխ զգեստներ—հասաւ սա աղուր որ տղան զգեստներ—հասաւ սա աղուր որ տղան զգեստներ շատ բերնէ կը լսուէին: Եւ ի-րաւի ալ արժանի ունէին այսպէս ուշա-գրութիւն գրաւելու, փան ից հարուստ ըլլալով հանգրձմ՝ մարդասէր ու աղին-ընտանիք մ'էին, և ամենուն վրայ լաւ տեսարանութիւն էին թողած:

Երբ մէկէն հասանք երկար պտոյտ մը ընկել զինք մեծակն նոսրի մը ստուերին տակ նստելով խաղաղութեամբ քրաղած էինք, երբ յանկարձ անիւ, խնդ

ճը խեղդուեցաւ: Կաղաքները մեր ու-շադրութիւնը դրաւեցին: Բացում անձե-րնակներու: մէջ մտնելով յառաջացան ղէպիկ արիւծավորներ:

Վերջինք ընտանիքն, որ հայ պատ-ուար գաղափարին կը վերադարձ, ի մէջին պտոյտ մը ընկել յետոյ որոշած է-ին այցելութիւն մը տալ ի Գնալը կղզի բարեկամ քնտանեաց մը: մէկէն բացերը փորձին Արալի իւր ձեռքի նարինջը ծո-վու մէջ լուսար ուղեղով հաստարակու-թիւնն կորսնցուց և ծովը ինկաւ: Նա-ւաստեաց մին որ քաղ լուղորդ մ'էր ան-միջպաէս սուզուեցաւ, և մի քանի վայր-կան վերել Արալի հետ միատեղ գլորի-կախուն, երեւցանք ինքն աղան նուա-րեալ էր եւ բաւական ալ ջուր կ'աւա-րաց, բայց խղճուած չէր: Նաւակին մէջ նա-ւակն զարմանալով տրուեցին յետոյ, Գաւրդարի ուղեւորեցան:

Թէպէտ և փոքրիկ Արալն աշտուած, բայց ցաւի և տակման ենթակայ եղած էր այդ արկածէ յետոյ: ստեպ ստեպ գի-շերներն սաստիկ ջերմ կ'ունենար եւ կը զատանցէր բաւի ծովը: Ծովը ի՞նչ խոր և լուին է եւ սա մեծ ձկներն որոնց աչքերը մարտարկող պէս կը փայլեն եւ կարծես վրազ կը յարձակին: շուրջ կը կորի եւ աչքերս կը մթնեն: ան ապագայէք զիս մամաւ:

Սոյն շարագուշակ օրէն ի վեր տա-ուապանց միջ մը քաղաւած էր հէգ ընտանեացն առջեւ: Ի՞նչէնքերը չը կարո-ղացան ազատել զինքն, տղան գլխիւր եւ ցորէի ծովը: Ծովը գողեցիկ կը հարկը կը մաշէր: Ժամանակը միայն կարող էր արանել զինք, կընէին ոմանք, պէտք է տալ լաւ մը գաղտնեցիկ:

Անձան վերելքը մարդասիր իմացող իւր քեռորդին, նամակ մը —գոր չարին Արալի կարդայ — թէ մի ամիսն Գոլիս պիտի գար Արալից, սիրուն խաղաղ-ը-ներ ալ բերելով:

Օրերն անցան: Արալն անհամար մոր-կայօրը զայտեսան կապակը, խաղաղի-նեղուն գաղտնեղով: Վերջապէս սաստիկ-ընկէ ցուրտ օր մը, մորեղորդին հասա-ւորելով, Արալին այլ գեղեցիկ խաղաղիկներ բերելով, ինչպէս խաղաղեցնէր:

Արալն հիացած մնաց ի տես այնչափ խաղաղիկներու յորս ի մէջ այլը, արուես-տական ձեւերով փետրով վառակ մը սի-րով ողնագործելով, առաւ պարտեղ ի՞նչ նալ, զայն պարտեղուն համար, հակառակ ծնողաց պատուէրին:

Նոյն երեկոյ Արալին ընրմն և զատու-ցանքներն այնչափ աւելցան որ անգա-լիկան մը մէջ ինկաւ: Ի՞նչէնք հասնելով փորձին հիւանդը լաւ մը քննէլ, յետոյ բաւական մեղեցուցք է ինքեղեք: շատ մեծ հարցութիւնն պէտք ունի: քաւ: ա-րաւթ մ'ալ սահեցաւ աւելի գէշ, աւելի դառն, և երբ մի առաւտտ մայրը փորձի-թամ մը կաւ առաւ Արալի սենեակը մը-տաւ, ինքն հողաթաւ էր արդէ: անիւ ծովը ծո՞վը: հասաւ աւելի փորձին փառեկն ի ձեռնի հոգին անաղաղ էր:

Այս տխուր ղէպերէն ի վեր հաջի-տար ի մտնած էր երբ օր մը Սիւրբէրի կայարանէն շոգեկուս նստելու կը պա-սրատուէին: Երբ ժամանող մը տեսալ որ ինքն ան զգեստներով կ'ող մը ինքը մը-տու կը համարէր զաւ վախճ մտնելու Տա-րալիսկի հետաքրքրութենէ մը մեղաւ, մտնելովով—Ժամովը աղաւթ, ո՞՞չ է այս կին և ո՞՞ր կը տանի, հարցուցի: —Կ'էջնէր կինն է: Հիւանդանոց տակի-կուզեմ, ըսաւ: —Ի՞նչպէս ըսի: Կ'էջնէ-տի կինն, բայց ինքն ո՞ր է: —Սեռաւ կաթուած է մը իւր զաւակն—աղաւթ և կինն ալ խեղճեցաւ: —Ինքն ինչո՞ւ: —Այո՛ր ըսաւ ու մղում մը տալով կ'ող ու-նի՛ն՝ հետացուց ինչ:

Բարաւթ մնաց անդ, մտածելով ալ իրաւի պատիւը երեւոյթները խաղաւ-թուսա կողմ վիճակն տեսնելով եւ անդ արիւ կ'ենայի դեռ, եւս ալ յիմարի մը պէս երիկ շոգեկուսներն վերինն ստի ծայրն ին-լացնոր մտաց վերինն զաղափարները չը փարսէր:

ԼԵՈՒՍ ԽԱՆՏԱՆԵԱՆ

Գաւրդարի

ԱՍՏԻ ԱՆՏԻ

ԵՐԿՈՒ ՍՏԱՐԱՐԱՆԻՐ

Ձուիցերական լրագիրը կը ծանուցա-նէ թէ Ծուրկին ռուսիականութիւնը ձե-րակալած է երկու պատանիներ՝ 15 եւ 17 տարեկան, որոց ծնողք կը բնակին յիւ-կապուրդ, ի Կիւրմանի, եւ որք փա-խած էին հայրենական տունէն: Նպատակ ունենալով ազգակալութեւն մը կազմել Ա-մերիկայի կոյս անտառներուն մէջ:

Այս ստամբակները գիտուած էին եր-կար զանախներով: Գաղաղներով եւ ու-ժղիլներով: Իրենց ծնողքէն ըսական մեծակ գումար մը, ինչպէս նաեւ մե-ծագին գումարները գողցել էին: Իրենց գողնէ գտնուած են մանրամասն յատուկ ձեւերը տեսակ մը ամրոցի, զոր կ'ուզէին կուսեցանել իւր պատաստուն եւ միաց-ան կերտել, ինչպէս նաեւ կանանագու-թիւնը՝ ի կազմաւորումն այն հրոսակներն որուն պետերը կ'ուզէին ըլլալ իրենք:

ԳԻՆՈՎ ՄԸ

Գինովի մը հարցուցի:

—Ինչո՞ւ համար այդ աստիճան կը գի-նուեցաւ:

—Վերտիր խեղճութեւն համար:

—Եւ կը յաղորդէ:

Գինովը մեղամտիկ չեղաւ մը յարեց:

—Ո՞՞չ, անոնք լոյսալ քիմիան:

ԱՆԿԻՆՈՒՄԵՆ Ի ԶԱՔՈՒՆ

Անգլիայէն ի Զափոն հեռւ շարաթէն, այս է արդեւիք զոր տուաւ այն նորա-լէն երկաթուղին որ կը կապէ Գլանքուս:

Վերջապահանի եղբայր միայ, Մոնթե-ալի, Բանտայի եւ Նիւ-Եորքի, Ատլանտ-եանի վրայ:

Այս ձաւոր կատարած անպիկն ու-ղեւորութիւնը կատարեցաւ քան չորս օրէն, բայց ուղեւորները պարտաւորեցան երեք օր կորսնցնել ի նիւ-Եորք՝ լոգեմա-ուս մը սպասելու համար:

Երեք շոգեմաւեր մասնաւորապէս չին ուսած են խաղաղականի եւ Արեւել-արեւ-մտեան ուղեւորն երթեւեկութեան համար: Առաջին անգամ ձաւորը ետնող շոգեմաւը կը կոչուի Էնթոնի—Էնթոնի, որ ժամը 18 մղոնէ աւելի կ'ընթանայ:

Իսկ այն կատարուողը որ երեք օրէն եւ 17 ժամէն անցաւ Ամերիկայի ցամա-քէն, որ ցայս վայր վերջինիս օրէն կը կա-տարուէր առ նուազ, մէկ ժամուսն մէջ 110 քիլոմէթր բարձրագոյն արագութեան հասած է:

ԱՄԵՐԻԿԱՆԻԹԻՆ ՄԸ

Երբ աստիճան երկինքէն վար գահա-լիցեաւ, երկի վրայ խնայով կտոր կտոր եղաւ:

Իր գլուխը գլտորեցաւ Սպանիա, եւ աւաակի ինչո՞ւ համար Սպանիացիք այն-քան գողտը են:

Իր սիրուն սահեցաւ Իտալիա, և աւա-սիկ ինչո՞ւ համար Իտալացիք այնքան տարօրեանիկ են:

Իր որդայից գնաց Գերմանիա, եւ ա-ւաակի ինչո՞ւ համար Գերմանացիք այն-քան որդարով են:

Իր ստեղծ մնացին Ֆրանսա, աւաակի ինչո՞ւ համար Ֆրանսացիք միշտ կը վախեն կանանց ետեւէն:

ԴԻԱԿՆԵՐՈՒ ԳՈՂՈՐ

Ամերիկայի մէջ այս արհեստաւորներն յոյժ բազմակն են: Վերջերս Պարիզի մարմինը քոչնդաւոր փորձի մը ձեռնար-կեցին:

Որովհետեւ նմանօրինակ փորձեր գիւ-թէ կանոնաւորապէս կը կատարուին մի-վրեւոր տարիներուց մէկէն անիմա-պէս ետեւ, երկու պահպաններ մասնա-ւորապէս պայտսն ունէին չափը դամա-րանն ուր կը գտնուէր մեծ ցուցակներն մարմինը:

Հակառակ պահպաններուն, շորս մարդերը իր մտնէն գերեզմանատունն եւ կը սկսին զործ տեսնել: Պահպանները նշմարած ըլլալով զանոնք՝ իրենց լէվի-վրներն անլու վրայ կը պարպեն՝ առանց մնալու: Գողերը խոյս կուտան:

Արդէն շոր սոք իրարմէն մը ծակ մը փորած էին դամբարանը գողող սալա-քարին վրայ:

Ինչհետեւին կարծիքն սա է թէ, հա-կառակ ամեն նախազուգուեցանք, Պար-եքով մարմինը գերծ չափով ըլլալ նոր փոր-ծէ մը, եւ թէ Ժամանակագրը այսօր վրդը պիտի պարտաւորին մեծագումար փոր-կանք մը վճարել:

ՄԿՐՏԻՉ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ

ՄՈՒՆԻՏԵԱՆ ԵՒ ՄԱՐՏ

Երկամի, մանր երկամեղանց (Խաղաղութիւն)

Գործիներու եւ այլոց վաճառատուն

Յայտարարութիւն առ վաճառական ուշան-նախադարձ մայրաքաղաքի եւ երազական ու ա-մբական Օսմ. գաւառաց:

Մայրաքաղաքիս արհեստաւորաց ու վաճառականաց եւ գաւառները գտնուող մեր յանախորդաց զիւրութիւն մը ընծա-սելու համար: Ի Վալաթիա Բէրլինգի բա-գար Մահմուտի ձառնովն գ

